

Toți sfinții

George Coșbuc

La Neamțu-n sfânta mănăstire
Stau rând toți frații în Christos;
Au gândul drept și cuvios
și cântă versuri din Psaltire.
E praznic astăzi, sunt „Toți sfinții”,
Și din bătrâni e obicei
În cinstea sfinților să bei –
Iar legea n-o știrbesc părinții.

Al legii trup în două-l frânge
Paisie, starețul, apoi
Desfundă dintr-un vechi butoi
Al legii celei nouă sânge.
Diaconul citește-n carte,
Iar frații beau și cinste fac
În sănătatea cea de veac
A fiecărui sfânt în parte.

– „Să-l aibă Domnu-n sfânta-i pază
Pe Sit” – și gâl-gâl-gâl! – „Pe-Adam”
Și iarași gâl! Și sfinți de hram
Și mucenici și câți urmează!
Și pentru cel născut în staul,
Pentru Christos închină ei,
Și pentru fiul Timotei,
Și pentru Luca, Petru, Paul.

Și pentru alte fete sfinte
Din Capadokia și Anadol –
Și cât ce-aveau păharul gol
Le mai venea un sfânt în minte.
Ca să nu facă supărare,
Ei beau de suflet, beau cuminți:
Nici un păhar pentru doi sfinți,
Nici pentr-un sfânt două pahare.

Sfârșind toți sfinții de pe lume,
Aduc pomelnicul grecesc;
Vrun nume sfânt de-aici citesc
Și beau și mai citesc un nume.
Scad sfinții-ncet, și vinul scade!
Dar vin mai e, sfinții nu mai sânt!
Să nu poți bea, căci n-ai un sfânt,

Și-n gol să bei nu se prea cade!

În timp ce capul și-l frământă,
Paisie geme scurt și-apoi
El cade mort lângă butoi -
Toi frații sar și se-nspăimântă.
- „Stați, fraților! ia Chir cuvântul,
Cătam un sfânt și sfântu-i el!
Bem cel din urmă păhărel
În cinstea lui Paisie sfântul!”